

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/68/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117205606
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6117205606.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobcu: G.. Q. X., I., nar. XX. XX. XXXX, bytom W.-H., P. XXXX/X, zast. JUDr. Beátou Kováčovou, advokátkou AK so sídlom Drieňová 1087/37, Bratislava, proti žalovanej: Y. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom W.-H., okres W. II, o zaplatenie 1 132,97 Eur s prísl., na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 05.11.2019, č.k. 17C/19/2017-570, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že:

„Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1 132,97 Eur spolu s 5 %-ným úrokom z omeškania ročne

- zo sumy 59,63 Eur od 03. 06. 2015 do zaplatenia,
- zo sumy 59,63 Eur od 26. 06. 2015 do zaplatenia,
- zo sumy 59,63 Eur od 28. 07. 2015 do zaplatenia,
- zo sumy 59,63 Eur od 18. 08. 2015 do zaplatenia,
- zo sumy 59,63 Eur od 24. 09. 2015 do zaplatenia,
- zo sumy 59,63 Eur od 20. 10. 2015 do zaplatenia,
- zo sumy 59,63 Eur od 04. 12. 2015 do zaplatenia,
- zo sumy 59,63 Eur od 22. 12. 2015 do zaplatenia,
- zo sumy 59,63 Eur od 22. 12. 2015 do zaplatenia,
- zo sumy 59,63 Eur od 19. 01. 2016 do zaplatenia,
- zo sumy 59,63 Eur od 16. 02. 2016 do zaplatenia,
- zo sumy 59,63 Eur od 16. 03. 2016 do zaplatenia,
- zo sumy 59,63 Eur od 27. 04. 2016 do zaplatenia,
- zo sumy 59,63 Eur od 24. 05. 2016 do zaplatenia,
- zo sumy 59,63 Eur od 07. 06. 2016 do zaplatenia,
- zo sumy 59,63 Eur od 07. 07. 2016 do zaplatenia,
- zo sumy 59,63 Eur od 17. 08. 2016 do zaplatenia,
- zo sumy 59,63 Eur od 22. 09. 2016 do zaplatenia,
- zo sumy 59,63 Eur od 16. 10. 2016 do zaplatenia

v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %, ktoré je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti uznesenia, ktorým súd rozhodne o ich výške.

O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že v konaní mal za preukázané, že žalobca je aktívne legitimovaný na podanie predmetnej žaloby ako vlastník predmetnej nehnuteľnosti. Žalovaná žiadnym hodnoverným spôsobom nepreukázala, že kúpnu zmluvu, ktorou žalobca nadobudol predmetné nehnuteľnosti je možné považovať za neplatne uzavretú a vzhľadom na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava II., č.k. 12C/78/2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 14Co/334/2012 nie je možné v tomto konaní sa zaoberať otázkou platnosti predmetnej kúpnej zmluvy, vzhľadom na to, že ide o prekážku rozhodnutej veci. V konaní nebolo sporné, že do roku 2005 žalovaná spoločne so svojim manželom obývala predmetné nebytové priestory, ktoré žalovaná a jej bývalý manžel označili ako byt, pričom tieto priestory v septembri v roku 2005 opustili a v nebytových priestoroch zanechali huteľné veci, ktoré si neodniesli. Do podania žaloby o zapltenie sumy 1 132,97 Eur žalovaná žiadnym spôsobom nespochybňovala neoprávnenosť odnesenia vecí z predmetných nebytových priestorov do skladovacieho kontajnera. Žalobca opakovane vyzýval žalovanú na odnesenie predmetných huteľných vecí uskladnených v skladovacom kontajnery, pričom žalovaná odnos vecí potvrdila a aj napriek tomu svoj sľub nedodržala. Žalobca upozornil žalovanú pred odnesením vecí z nebytových priestorov na ich uskladnenie v skladovacom kontajnery. Súd má za to, že od žalobcu nemožno spravodlivo požadovať znášanie pasivity zo strany žalovanej spočívajúcej v jej nezáujme o svoj majetok. Žalobca v konaní svojimi tvrdeniami, ktoré žalovaná nespochybnila a rozhodnutiami preukázal nevyhnutnosť odnesenia vecí žalovanej a jej bývalého manžela z nebytových priestorov, a to z dôvodu ochrany svojho majetku pred znehodnotením. Žalovaná a jej bývalý manžel žalobcovi neoznámili adresu ich bydliska a neprejavili záujem o odnesenie a uskladnenie svojich vecí. Žalobca tak sám musel zasiahnuť proti neoprávnenému zásahu do jeho vlastníckeho práva zo strany žalovanej a jej bývalého manžela a súd mal za to, že žalobca postupoval v súlade s § 6 OZ a primeraným spôsobom zásah do svojho vlastníckeho práva a jeho ochrany odvrátil. Žalovanú zaviazal na zapltenie sumy 1 132,97 Eur z titulu bezdôvodného obohatenia, ku ktorému došlo na strane žalovanej tým, že vzhľadom k jej tvrdeniam, že nemala k dispozícii priestory na uskladnenie vecí, si nemusela na svoje náklady zabezpečiť skladovacie priestory, resp. skladovací kontajner a jeho umiestnenie na pozemku. Žalobca bol nútený skladovací kontajner zakúpiť, taktiež žalobca nemôže užívať a prenajímať dve parkovacie miesta iným osobám, ktoré zaberá skladovací kontajner, a tak dochádza zo strany žalovanej k bezdôvodnému obohateniu, a to užívaním bez náhrady. Súd sa stotožnil aj s výpočtom výšky bezdôvodného obohatenia, nakoľko žalovaná žiadnym hodnoverným spôsobom výšku nespochybnila. Rozhodnutie oprel o ustanovenia § 6, § 123, § 126 ods. 1, § 451 ods. 1, 2, § 456, § 511 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a čl. 20 ods. 1, 3 Ústavy SR a § 120 ods. 1, § 151 ods. 1, § 185 ods. 1, § 186 ods. 2 CSP; a nariadenie Vlády č. 87/1995 Zb. v znení neskorších predpisov.

3. Proti rozsudku sa odvolala žalovaná. Rozsudok okresného súdu žiadala zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne návrh zamietnuť. Namietala nesprávne právne posúdenie veci v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP, ako aj to, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) CSP. Uviedla, že nikdy nevyjadrila vôľu odniesť si veci z kontajnera, kým nebudú právoplatne skončené nadväzujúce súdne spory so žalobcom, a to najmä konanie 14C/371/1997 ohľadom prevzatia kľúčov od kontajnera a odnesenia vecí z kontajnera, ktoré nie je právoplatne skončené. Rozsudok považuje za predčasný. Žalobca ju neupozornil na to, že veci budú premiestnené do predmetného kontajnera v prípade, ak si veci z obydľia na T. XX, žalovaná nevyzdvihne. Súd nevykonal vlastné dokazovanie, ale nekriticky prevzal tvrdenia žalobcu. Súd nemôže odkazovať na rozhodnutie OS Bratislava II sp. zn. 12C/78/2010 v spojení s krajským súdom Bratislava sp. zn. 14Co/334/2012 - 731, nakoľko od vydania rozhodnutí nastali také právne skutočnosti, ktoré jeho existenciu minimálne spochybňujú. Poukázala na judikatúra NS SR sp. zn. 8Sžo/65/2013 zo dňa 11.12.2014. Existencia bytu bola uvedená aj v znaleckom posudku, ktorý bol súčasťou kúpnej zmluvy na objekt na T. č. XX. O existencii bytu nepochyboval v rozhodnutí 7Co/114/1996 z 30.04.1996 ani KS BA . Príslušný súd v roku 2010 v konaní o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy (sp. zn. 12C/78/2010) nedisponoval dôkazmi, ktoré získali neskôr po roku 2010, a preto ich súd v rozhodnutí nemohol ani zohľadniť. Navrhla opätovne posúdiť kúpnu zmluvu zo dňa 20.10.1994, ktorá je pre svoju neurčitosť potvrdenú už 22 rokov vedenými viac ako 10 spormi absolútne

neplatná. Ďalej poukázala na to, že skladový kontajner je nástavba nákladného auta, preto ho bolo možné umiestniť pozdĺžne na jedno parkovacie miesto a nie priečne na dve. Žalobca nedisponuje oprávnením poskytovať služby stráženého parkoviska. Žalobca im bránil v užívaní bytu nekúrením a oznámením o odpojení tepla v roku 2004 a po roku 2007 aj zamrežovaním vchodu do bytu v čase, kedy robili revíziu elektriny o čom žalobca vedel. V byte mali obývačkovú stenu, posteľ, nábytok spálne, chladničku, mrazničku, skrine a nie nepotrebné veci. Namietala, že vypratanie nábytku a zariadenia bytu bez súdneho rozhodnutia a požadovanie platby za takto „odcudzené a zadržované veci“ je majetkový prospech žalobcu získaný plnením bez právneho dôvodu. Odôvodnenie súdu v bode 65. považuje žalovaná za účelové a akceptujúce len vyjadrenia žalobcu a vedome opomínajúce žalovanou predložené dôkazy. Namietala, že okresný súd bol po doručení návrhu na vydanie platobného rozkazu povinný skúmať miestnu príslušnosť a vec postúpiť miestne príslušnému súdu, ktorým je v tomto prípade Okresný súd Bratislava II. Toto však nevykonal, a preto žalovaná jeho postup považuje za účelový. Uviedla, že súd nerozhodol o spojení vecí uznesením a ich ďalšom vedení ako jednej veci na OS Bratislava II. pod č.k. 9C/14/2018 a následne predložil v zmysle § 39 ods. 2 CSP spis na NS SR na rozhodnutie o prikázaní sporu inému súdu tej istej inštancie z dôvodu vhodnosti.

4. K odvolaniu žalovanej sa písomne vyjadril žalobca. Považoval ho za nedôvodné a v plnom rozsahu sa stotožnil s výrokom rozsudku ako aj jeho odôvodnením. Rozsudok žiadal potvrdiť ako správny a zaviazat žalovanú na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaná vo svojej výpovedi, podanom odpore na strane 4 i v mailovej komunikácii potvrdila jej vlastnícke právo k veciam uloženým v kontajnery a prisľúbila ich odnesenie. Do dnešného dňa tak neurobila a veci ponecháva u žalobcu. Žalovaná opätovne uvádza vlastné vykonštruované tvrdenia, ktoré už boli viackrát súdmi ako aj orgánmi vyvrátené a odmietnuté. Žalovaná uvádza tvrdenia, ktoré nesúvisia s petitom žaloby a daným žalovaným obdobím od 01.05.2015 do 30.10.2016. Žalobca sa naďalej pridrižiava písomného vyjadrenia k odporu žalovanej zo dňa 04.09.2017 v spojitosti s písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 28.11.2017. Žalovaná klame, že medzi sporovými stranami prebieha spor ohľadom nájomného vzťahu k objektu. Žalovaná v odvolaní neuviedla žiadne nové skutočnosti ani dôkazy. Namietal listiny, ktoré žalovaná označuje v odvolaní ako dôkazy, tieto nie sú dôkazmi k prejednávanej veci, žalobca sa k nim už viackrát vyjadril a zotrváva na doterajších vyjadreniach. Poukázal na to, že priestor, do ktorého sa žalovaní protiprávne nasťahovali nie je bytom. Aktívna legitímácia žalobcu je nesporná. Žalovaní sa tri roky po odpredaji budovy začali domáhať zrušenia kúpnej zmluvy a odpredať predmetný priestor žalovanému 1/. Žaloba bola zamietnutá už druhým právoplatným rozhodnutím súdov v roku 2014. Žiadosť o mimoriadny opravný prostriedok prokuratúra odmietla. V septembri 2005 žalovaní priestor opustili bez udania dôvodu a novej adresy, priestor uzamkli a zneprístupnili majiteľovi technologické zariadenia budovy. Priestor zanechali v zdevastovanom stave. Osobné veci si komplet odniesli, v priestore zanechali niekoľko kusov starého nábytku, starý nábytok socialistického zväzu mládeže a staré nepotrebné veci. Do roku 2007 priestor využívali nepĺnoletí synovia na pravidelné alkoholické žúrky so spolužiakmi. Žalovaní priestor naďalej zapratávali, bránili majiteľovi v užívaní jeho majetku a v prevedení nutných úprav a údržby až do novembra 2014. Od roku 2007 žalovaní neplatili žiadne úhrady za užívanie priestoru a rovnako nič neplatia ani za skladovanie vecí v kontajnery od roku 2014 až do súčasnosti. Uviedol, že žalobca uniesol dôkazné bremeno v predmetnej veci a jeho aktívna legitímácia je nesporná. Žalobca je právoplatným majiteľom budovy T. XX v W. a jeho aktívna legitímácia bola potvrdená súdnymi rozhodnutiami. Priestor užívaný žalovanými im nikdy nebol riadne relevantnými orgánmi ako byt pridelený. Žalovaní nikdy nemali uzatvorenú žiadnu nájomnú zmluvu na byt. Vždy odmietli aj akékoľvek mimosúdne vyrovnania. Nikdy neplatili žiadne, alebo predpísané úhrady v správnej výške, o priestor sa nestarali, obsadili prevádzkové priestory kotolne a budovy, majiteľovi zabraňovali vo vykonávaní opráv a revízií. Okresný súd už vyniesol rozsudok v konaní 14C/371/1997, kde uložil žalovaným povinnosť prevziať kľúče od kontajnera a odniesť si veci. Napriek písomnému aj verbálnemu uisťovaniu, doteraz tak neurobili. Na pojednávaní konanom dňa 15.11.2016 žalovaní a aj právny zástupca žalovaných vyhlásili, že majú záujem o veci v kontajnery. Žalovanými nevzniklo právo ponechať si svoje veci v priestoroch žalobcu. Žalovaní mali dostatočný časový priestor na odnesenie vecí z objektu.

5. Žalovaná v odvolacej replike zotrvala na svojich vyjadreniach uvedených v odvolaní. Má za to, že veci boli do kontajnera vypratane protiprávne. Na strane žalobcu neboli splnené zákonné podmienky svojpomoci podľa § 6 Občianskeho zákonníka. Od roku 1997 vyhrali dve predbežné opatrenia, ktoré ukladali žalobcovi povinnosť nainštalovať merače a zabezpečiť služby spojené s užívaním bytu. Žiaľ súdy vo veci rozhodli až v roku 2016, keď už bol byt prestavaný na toalety. Žalobca namontoval vo februári 2007 na vstupné dvere ich obydľia mrežu a vyzval ich, aby si vypratali nábytok a zariadenie bytu, čím zabránil plnohodnotne žalovaným v byte bývať. Poukázala na spor vedený pod č.k. 7C/1/2012 na Okresnom súde Bratislava II. ako aj na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co/280/2013-558

zo dňa 10.07.2013; rozsudok Okresného súdu Bratislava II. 7C/1/2012 z 18.10.2017 a rozsudok 6Co/139/2019 zo dňa 11.12.2019. Na záver uviedla, že nikdy nevyjadrila vôľu odniesť si veci z kontajnera, kým nebudú právoplatne skončené nadväzujúce súdne spory so žalobcom, ktoré sa predmetného kontajnera týkajú - konanie 14C/371/1997.

6. Žalovaný v odvolacej duplike zotrval na svojich tvrdeniach. Má za to, že vyjadrenie žalovanej nesúvisí s predmetom sporu, ktorého predmetom je vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalovaná zavádza súd tvrdením o neexistencii rozsudku o vypratání. Okresný súd Bratislava II. rozsudkom 14C/371/1997-964 zo dňa 23.02.2018 určil žalovaným povinnosť prevziať od žalobcu kľúče od kontajnera a odniesť si z kontajnera veci. Voči rozsudku Okresného súdu Bratislava II. 7C/1/2012 a Krajského súdu Bratislava sp. zn. 6Co/139/2019 podali žalovaní aj žalobca dovolanie. Poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu Bratislava 6Co/134/2017, právoplatné 29.01. 2020, kde v odôvodnení rozsudku súd taktiež poukázal na závery rozsudku č.k. 14Co/334/2012-731 zo dňa 17.12.2013. Žalovaná, ani jej manžel si veci z kontajnera už 5,5 roka neodniesli a ponechávajú ich v kontajnery, za skladovanie žiadnu čiastku neplatia, poštu s výzvami na odnesenie veci ani faktúry nepreberajú. Žalovaná bola rozsudkom Okresného súdu Bratislava II. sp. zn. 9C/14/2018 zviazaná k povinnosti zaplatiť žalobcovi 954,08 Eur spolu s úrokom z omeškania titulom bezdôvodného obohatenia. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 19.03.2020 a vykonateľnosť 23.03.2020.

7. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa odseku 2, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne. Okresný súd náležitým spôsobom vykonal dokazovanie, na jeho základe vyvodil správne skutkové zistenia a následne správne právne aplikoval relevantné právne normy. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku, so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie prejednávaného sporu a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami aj úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. V hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, ktorú by súd náležitým spôsobom v celom súhrne nebol posúdil a vyhodnotil. Rozhodnutie okresného súdu je logické a presvedčivé. Žalovaná v odvolaní neuvádza relevantné skutočnosti, ktoré by neboli zistené a vyhodnotené v konaní pred súdom prvej inštancie. Odvolací súd sa preto obmedzuje na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia s uvedením ďalších dôvodov na zdôraznenie jeho správnosti, v nadväznosti na odvolacie námietky žalovanej.

10. Odvolací súd na úvod zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

11. Vzhľadom na judikatúru ESLP nie je potrebné zdôvodňovať každý argument účastníka konania, len ten, ktorý je pre rozhodnutie vo veci relevantný. Preto nie je rozhodujúce, že v rozhodnutí súd nedal odpovede na všetky otázky, prípadne, že nevyhovel subjektívnemu názoru na vec, či pocitu strán sporu. Okresný súd dostatočne vyjadril, z akých skutkových okolností vychádzal, podľa akých právnych predpisov tieto skutočnosti hodnotil a k akým záverom dospel. K rozsiahlym námietkam žalovanej, súd zhodne s argumentáciou žalobcu uvedenou vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej konštatuje, že žalovaná v predmetnom konaní opakovane znáša námietky a dôkazy, ktoré boli vykonané a právne vyhodnotené už v predchádzajúcich súdnych konaniach, tak ako na to správne poukázal aj okresný súd vo svojom rozhodnutí a uvedené dôkazy sú právne irelevantné vo vzťahu k prejednáwanej veci.

12. Žalovaná namietala v odvolaní predčasnosť súdneho rozhodnutia. S uvedenou námietkou sa odvolací súd nestotožňuje a nepovažuje ju za dôvodnú. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že žalobca je vlastníkom parcely CKN č. XXXXX/XXX, kat. úz. H., na ktorú parcelu žalobca umiestnil skladovací kontajner, kde bol nútený umiestniť veci, ktoré patrili žalovanej a jej bývalému manželovi

(manželstvo rozvedené v roku 2010). Žalobca je teda aktívne legitimovaný na podanie predmetnej žaloby, námietka žalovanej v tomto smere nie je dôvodná.

13. Predmetom tohto konania je vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré má spočívať v úhradách za užívanie skladovacích priestorov žalovanou bez náhrady, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo na strane žalovanej tým, že si nezabezpečila na vlastné náklady skladovacie priestory na uskladnenie huteľných vecí, ktoré žalovaná spolu s jej bývalým manželom ponechali od roku 2005 v objekte vlastnícky patriacom žalobcovi (nebytových priestoroch nachádzajúcich sa v W. na T. ulici č. XX). Žalobca zakúpil predmetný skladovací kontajner, kde huteľné veci patriace žalovanej a jej bývalému manželovi umiestnil, pričom kontajner umiestnil na dve parkovacie miesta vlastnícky patriace žalobcovi, ktoré nemôže užívať a prenajímať iným osobám. Správne preto okresný súd dospel k záveru, že na strane žalovanej takto dochádza k bezdôvodnému obohateniu, a to užívaním bez náhrady. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje aj s výpočtom výšky bezdôvodného obohatenia, tak ako na to poukázal v bode 67. odôvodnenia okresný súd. Pre výpočet výšky bezdôvodného obohatenia žalobca použil cenu prenájmu jedného parkovacieho miesta obcou v mestskej časti W.-H. a obstarávacie náklady na kontajner so započítaním jeho amortizácie. VZN v mestskej časti W. - H. č. XX/XXXX stanovuje výšku sadzby dane za jedno parkovacie miesto v sume 642,40 Eur ročne, teda za dve zapratané parkovacie miesta to predstavuje sumu 1 284,80 Eur, čomu zodpovedá žalobcom vypočítaná suma 107,07 Eur mesačne. Obstarávacia cena kontajnera predstavovala podľa faktúry, ktorú predložil žalobca fa č. 12002442 zo dňa 10.11.2014 spolu s dopravou 2 310,- Eur bez DPH, pri amortizácii kontajnera v odpisovej skupine č. 3 to predstavuje sumu 24,06 Eur mesačne. Výsledná suma určená súčtom sumy 107,07 Eur a 24,06 Eur za mesiac, spolu 131,13 Eur mesačne, voči žalovanej si žalobca uplatnil polovicu sumy, čo predstavuje sumu 59,63 Eur, čo je menej oproti matematickému výpočtu v sume 65,57 Eur mesačne. Uvedený spôsob výpočtu nároku žalobcu odvolací súd zhodne s okresným súdom považuje za primeraný a námietky žalovanej ohľadom nedisponovania oprávnenia poskytovať služby stráženého parkoviska žalobcom, v tomto smere považuje za irelevantné. Žalovaná ďalej namietala, že skladovací kontajner bolo možné umiestniť pozdĺžne na jedno parkovacie miesto a nie priečne na dve, uvedené tvrdenie však žiadnym hodnoverným spôsobom nepreukázala.

14. Pokiaľ žalovaná opätovne žiadala posúdiť kúpnu zmluvu zo dňa 20.10.1994 s tým, že zmluva je absolútne neplatná pre svoju neurčitosť, tu odvolací súd zhodne s okresným súdom poukazuje na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava II - rozsudok č.k. 12C/78/2010-683 zo dňa 29.03.2012, ktorým rozsudkom bola zamietnutá žaloba žalovanej a jej bývalého manžela (obidvaja v postavení žalobcov), ktorou sa domáhali určenia neplatnosti uvedenej kúpnej zmluvy, pričom predmetný rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Bratislava č. k. 14Co/334/2012-731 zo dňa 17.12.2013. Žalovaná teda žiadnym hodnoverným spôsobom v konaní pred okresným súdom nepreukázala, tak ako na to správne poukázal okresný súd, že by existovalo právoplatné rozhodnutie, ktoré by deklarovalo neplatnosť predmetnej kúpnej zmluvy. Platnosť kúpnej zmluvy bola posudzovaná vyššie uvedenými súdnymi rozhodnutiami, a jej opätovné posudzovanie by predstavovalo prekážku rozhodnutej veci (res iudicata), tak ako na to správne poukázal aj okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia (bod č. 65 odôvodnenia rozhodnutia).

15. Argument žalovanej, že žalobca vypratá priestory bez právoplatného rozhodnutia súdu nie je dôvodný. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že z predmetných priestorov sa žalovaná odsťahovala už v roku 2005 bez uvedenia adresy a v priestoroch zanechala huteľné veci bez právneho dôvodu. V danom prípade predmetom konania je žalované obdobie od 01.04.2015 do 31.10.2016, z čoho vyplýva, že žalovaná ešte aj po 10 rokoch po tom, ako sa z predmetných priestorov odsťahovala, má v kontajneroch a na pozemku vlastnícky patriacom žalobcovi uskladnené svoje huteľné veci, ktoré nemá kde umiestniť, pričom sa jedná o staré a zničené veci. Správne okresný súd poukázal na to, že žalobca preukázal nevyhnutnosť odnesenia vecí žalovanej a jej bývalého manžela z nebytových priestorov, nakoľko žalovaná a jej manžel zostali nečinní, neprejavili záujem o odnesenie a uskladnenie svojich vecí napriek tomu, že žalobca ich opakovane vyzýval a upozornil na umiestnenie vecí v skladovacom kontajneri. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s úsudkom odvolacieho súdu, že žalobca postupoval v súlade s § 6 OZ a primeraným spôsobom zásah do svojho vlastníckeho práva a jeho ochrany odvrátil. Žalobca si podľa názoru odvolacieho súdu počínal obozretne, prevenčne, a k vyprataniu pristupoval zodpovedne, keď žalovanej vopred oznámil, že plánuje premiestniť huteľné veci vlastnícky patriace žalovanej a jej bývalému manželovi do kontajnera, pričom jej poskytol dostatočne dlhú lehotu na odnesenie týchto vecí. Pri premiestnení vecí žalobca tieto veci zdokumentoval, o čom predložil fotografie. Tvrdenie žalovanej o tom, že žalovaná má záujem o uvedené veci vyznievajú rozporne s jej správaním, keď do súčasnosti si predmetné veci vôbec neodniesla a napriek opakovaným výzvam žalobcu na odnesenie vecí žalovaná nevidí dôvod kým súd právoplatne nerozhodne o

prevzatí kľúčov od kontajnera a odnesení si vecí z kontajnera, ktorú námietku odvolací súd považuje za irelevantnú a účelovú.

16. Odvolací súd nepovažuje za dôvodnú ani námietku žalovanej, že Okresný súd v Banskej Bystrici bol po doručení návrhu na vydanie platobného rozsahu skúmať miestnu príslušnosť a po zistení miestnej nepríslušnosti vec postúpiť miestne príslušnej súdu, a to Okresnému súdu Bratislava II. Odvolací súd preskúmaním veci nezistil vytýkané pochybenie, keď v zmysle § 41 CSP súd skúma miestnu príslušnosť iba na námietku žalovaného uplatnenú najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí. Zo spisu odvolací súd zistil, že žalovaná námietku miestnej nepríslušnosti nevzniesla pri prvom procesnom úkone, ktorý jej patril - v podanom odpore proti platobnému rozkazu, a preto Okresný súd v Banskej Bystrici správne postupoval, keď vec prejednal a vo veci rozhodol. Okresný súd v Banskej Bystrici teda nebol po doručení návrhu na vydanie platobného rozkazu povinný skúmať miestnu príslušnosť a vec postúpiť miestne príslušnému súdu - Okresnému súdu Bratislava II., tak ako to nesprávne namieta žalovaná. Pokiaľ sa týka námietky ohľadom spojenia vecí, ako aj prikázania vecí z dôvodu vhodnosti v zmysle § 39 ods. 2 CSP, tu odvolací súd v plnom rozsahu odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu v bodoch 70., 71., 72. a v plnom rozsahu sa s jeho odôvodnením stotožňuje a námietku žalovanej v tomto smere považuje za nedôvodnú.

17. Okresný súd dospel k správnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje, a preto rozhodnutie okresného súdu potvrdil ako vecne správne.

18. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalobca, preto mu odvolací súd nepriznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

19. O veci senát krajského súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.